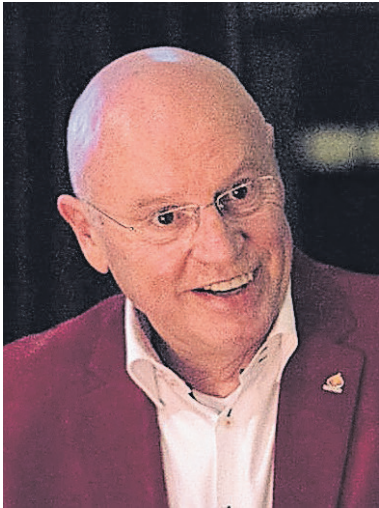

COLUMN

Turnpensioen tijdens Winterspelen

Hans van Zetten

Zestig jaar geleden begon mijn loopbaan als turntrainer/coach. De gymclub in Zoetermeer vertrouwde mij als beginner een meisjesgroep toe. Met vallen en opstaan kreeg ik het onder de knie. Een snelle leercurve met hard werken bracht me uiteindelijk op de plek die ik ambiëerde: trainer/coach van het nationaal damesturnteam. Daarna duidde ik voor NOS Sport 34 jaar lang de internationale turnsport voor TV. Gisteravond gaf ik in Ermelo aan 85 meisjes mijn laatste wekelijks turnles. Vanaf vandaag ben ik definitief met turnpensioen.

Met volle teugen geniet ik van de Olympische winterspelen in Italië. Nederland is in de ban van het schaatsen, waar Team NL veel medailles hoopt te winnen. In hardrijden op de lange én korte baan behoren wij tot de allerbesten. Grensverleggende fysieke kracht,

snelheid, uithoudingsvermogen en wilskracht zijn de ingrediënten. Nederlanders zijn meesterlijk in het starten, rechteitrijden, bochten maken en de juiste baan houden. En dat is al moeilijk genoeg. Wie de kortste tijd rijdt wordt Olympisch kampioen.

Vanuit mijn turnachtergrond trok het kunstrijden en ijsdansen al jong mijn aandacht. Als 15-jarige turner zag ik in 1964 Sjoukje Dijkstra op kunstschaatsen naar Olympisch Goud rijden. Haar Axel, Lutz, Rittberger en Salchow gelardeerd met fraaie pirouettes en passenseries kluisterde heel ons land aan de zwart-wit-televisie. Het eerste Nederlandse schaatsgoud was binnen. Decennia later mocht ik zes Olympische Winterspelen het kunstrijden en ijsdansen van televisiecommentaar voorzien. Mijn verwondering en bewondering voor deze Olym-

pische schaatsdisciplines zijn nog steeds grenzeloos.

In Salt Lake City 2002 leidde een groot juryschandaal tot een nieuw ISU-waarderingssysteem. Vooral het ijsdansen profiteerde daarvan met creativiteit en innovatie. Gisteravond zagen we een hoogstaande finale met de vrije dans, waarin het Amerikaanse, Franse en Britse paar hun schaatskunsten toonden van ongekend niveau. Absolute aanrader is de ontknoping morgen van de vrije kür voor mannen. De Amerikaan Ilia Malinin is de parel van deze Olympische Winterspelen. De 21-jarige zoon van een voormalig Olympisch kunstrijpaar uit Oezbekistan beheerst als enige ter wereld ZES verschillende sprongtechnieken elk met een VIERVOUDIGE rotatie om de lengteas. Zijn bijnaam: de ‘Quad God’.

Hans van Zetten

COLUMN
‘Drieburgers’

Op kerstavond 2024 kwam ik in de bijzondere wijk de Groenhoek, met een zeer gemêleerde samenstelling, wonen. Niet bepaald vrijwillig, maar wel met open vizier na een gespannen scheidingsperiode. Negatieve berichtgeving naar aanleiding van incidenten was onder mijn ogen gekomen, maar de binnenstad van Utrecht was ook niet alles.

Nu, ruim een jaar later, voel ik me hier echt thuis, heb goede contacten met mijn burens en constateer dat verschillende media nogal eenzijdig waren over mijn Groenhoek. Twee jaarwisselingen verder, heb ik niet meer ongein ervaren dan in hartje Utrecht. Waarschijnlijk heeft het cameratoezicht geholpen, maar ook daarvoor hebben mijn zoon en ik nergens last van gehad. Integendeel... Mede door de Sociale Dorpsteams. Deze verrichten zeer nuttig werk en hebben een buurtpanel op poten gezet die met regelmaat open vergadert, met positieve resultaten. Voor de kerst was het eerste, tastbare resultaat. Er werd door en voor de bewoners, verse soep gemaakt. De opkomst was een succes en de soep ook; een geslaagde poging om meer verbinding in de wijk te creëren. Voor herhaling, en die gaat komen, vatbaar.

Wat ik ook graag onder de aandacht wil brengen, zijn de jeugdwerkers van de Sociale Dorpsteams. Enthousiaste jongemannen die zich ontfemen over de buurtkids. Ze begeleiden het voetballen in de pannakooi, zorgen dat er geen ruzie ontstaat, praten met de kids en nemen ze ook mee naar een nabijgelegen grasveldje of jongerenruimte DJOI.

Mijn zoon, inmiddels 12 en de helft van de week bij mij wonend, heeft hierdoor sneller en beter contacten gelegd, waardoor we ons nu allebei ‘Drieburgers’ voelen. Hij vindt inmiddels dat de mensen hier in de buurt iets vriendelijker zijn dan in de peperdure binnenstad van Utrecht, waar hij de andere helft van de week woont. Ik deel zijn mening. Het is hier rustiger, minder gejaagd en vriendelijker. Mensen groeten elkaar meer, al is het maar met een bescheiden knikje. Wellicht een goed idee voor sommige media om hier eens buiten oud en nieuw om langs te komen, zodat ze een evenwichtiger beeld krijgen van deze bijzondere buurt? Ik laat ze graag samen met de sociaal makelaar, op een woensdagmiddag in maart, als deze hoek écht groen wordt, interessante plekjes zien, zodat ik ze ook kan voorstellen aan de jeugdwerkers in actie. Dus, kom gezellig langs, de koffie staat klaar op nr. 73.

Michael Schuurmans
hermanus010@gmail.com

VRIJWILLIGER IN BEELD

‘Wir kommen gerne wieder zurück’

Jan doet wat hij leuk vindt en daar maakt vrijwilligerswerk een groot

Naam: Jan van Workum (70)
Woonplaats: Nijkerk
Vrijwilligerswerk: RBT Heuvelrug & Vallei
Houdt van: reizen, sporten, contact met mensen, buiten bezig zijn, gezelligheid

Jan van Workum is sinds 2020 vrijwilliger bij het Regionaal Bureau voor Toerisme (RBT) Heuvelrug & Vallei. Samen met twee andere vrijwilligers zet hij zich in voor de promotie van de Utrechtse Heuvelrug. „Een ontzettend leuke en gezellige bezigheid”, verklaart hij.

„Ik ben altijd werkzaam geweest in de ict”, vertelt Jan. „Op mijn zestigste ben ik gestopt met werken. Een paar jaar lang heb ik genoten van zaken als lekker buiten bezig zijn, mijn kinderen helpen met verhuizen en sporten, wat ik nog altijd graag doe. Op een gegeven moment wilde ik daarnaast echter ook heel graag weer iets doen op werkgebied.”

LINKEDIN Jan trad toe tot de Raad van Toezicht van de bibliotheek in

zijn woonplaats Nijkerk, maar stuitte óók op een oproep op LinkedIn van RBT Heuvelrug & Vallei. Hij licht toe: „Het RBT Heuvelrug & Vallei zocht iemand voor de promotie van de Utrechtse Heuvelrug op een beurs in België. Ik heb gebeld, we hebben gelijk een afspraak gemaakt en ik ben samen met andere vrijwilligers naar die beurs gegaan.” Er volgden meer beurzen, zowel in Nederland als Duitsland. Om zijn Duits een beetje bij te spijkeren, installeerde hij Duolingo op zijn telefoon. „Het is natuurlijk wel belangrijk dat je je goed kunt verwoorden”, zegt hij. „Ook in het Duits moet ik kunnen vertellen wat er allemaal op de Heuvelrug te doen is, dat het zo’n mooi bosrijk gebied is, dat er zoveel variëteit in het landschap is en dat er zulke mooie fiets- en wandeltochten zijn waarbij je prachtige kastelen en landhuizen ziet. Als Duitse toeristen hier eenmaal een keer zijn geweest, komen ze graag ‘wieder zurück’.”

LEVENSGENIETER Ook zorgt Jan samen met de andere vrijwilligers drie keer per jaar voor de distributie

van de folders en fietste hij samen met zijn vrouw twee testroutes voor één van de kastelenroutes op de Heuvelrug. „Dat was heel leuk om te doen.” En dat is ook precies de reden waarom Jan vrijwilliger is bij RBT Heuvelrug & Vallei. „Ik ben een levensgenieter en kan gelukkig doen wat ik leuk vind. Daar hoort contact met mensen absoluut bij en dat is wat dit vrijwilligerswerk mij biedt.” Naast zijn vrijwilligerswerk voor RBT Heuvelrug & Vallei en de lokale bibliotheek is Jan op nog meer vrijwilligersfronten actief. Zo zit hij ook in de ledenraad van Rabobank Randmeren en is hij tijdens verkiezingen altijd op het stembureau te vinden. „Vrijwilligerswerk zorgt ervoor dat ik blijf, dat ik iedere dag geniet en dat ik positief in het leven sta.”

OPROEP Jan zegt tot slot: „Wij zoeken nog een vierde vrijwilliger. Mocht iemand dit leuk lijken, neem dan vooral contact op met RBT Heuvelrug & Vallei.”

rbtheuvelrug-vallei.nl

Dier van de week

Heeft u interesse of wilt u meer informatie over dit dier? Neem dan contact op via info@dierenasiel-dehazenbergh.nl, 0343-451584. Het dierenasiel werkt op afspraak.

Openingstijden: dinsdag tot en met zaterdag tussen 10.00 en 12.00 uur en tussen 14.00 en 16.00 uur. Dierenasiel de Hazenberg is gevestigd aan de Bergweg 12 in Amerongen.

Kat Scar

Scar is een gecastreerde kater met een geschatte leeftijd van 2 jaar.

Scar is bij ons gekomen omdat hij al langere tijd rondzwierf rond een terrein. Hij heeft zijn naam te danken aan een flink litteken in zijn gezicht, waarschijnlijk een vers litteken want nu hij wat langer bij ons is verdwijnt dit steeds meer in zijn mooie vachtje. Door de vechtwondjes die hij over zijn lijf had hebben wij hem laten testen op kattenaids. Helaas bleek Scar dat inderdaad te hebben. Gelukkig is dit niet besmettelijk voor mensen, enkel voor katten. Dit betekent helaas dat wij hem dus niet met andere katten plaatsen, tenzij deze ook besmet zijn met het FIV virus. Scar zal met de tijd alleen in een afgesloten tuin naar buiten kunnen, of een ruim afgesloten balkon waar hij geen andere katten kan besmetten. Scar vindt het op het asiel nog spannend, en is wat afwachtend. Hij kruipt steeds meer uit zijn schulp, dus we verwachten dan ook dat hij met de tijd een sociale kater wordt. Wanneer wij zijn verblijf binnenkomen worden we al begroet met een miauwkje. Eten is Scar gek op, hiermee kun je hem zijn veilige schuilplek uitlokken. Kinderen zijn te spannend voor deze verlegen jongen. Ook honden lijkt ons geen goed idee. Een rustig huisje waar Scar de tijd krijgt om te wennen en iemand wie hem zelfvertrouwen geeft. Herkent u zich in dit verhaal? Neem dan snel contact op. Poes Sofie is nog op zoek naar een huisje.

